

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS

KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO

IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ

DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Eina nuo 1946 metų

Kupiškis,

1961 m. vasario 18 d.

Šeštadienis

Nr. 15 (1498)

Kaina 2 kap.

Vietinės trašos I e m i a

PRASIDĖJO vietinių trašų sukauptimo ir išvežimo į laukus mėnuo. «Pergalės» kolūkio antrosios brigados žemdirbiai, kur brigadininku dirba Balyš Kisieliū, dar rudenį į laukus išvežė, apardė žymią dalį vietinių trašų. Mėšlas buvo vežamas ir apardamas tuose plotuose, kur šiais metais bus sodinami cukriniai runkeliai, kukurūzai.

PIRMAUJANČIŲ žemdirbių patyrimas rodo, kad labai svarbu cukriniams runkeliams, kukurūzams rudenį išvežti ir apardyti vietines trašas. Tai ir yra viena iš svarbiausių galimybių didinti šių kultūrų derlių. Nenuostabu, kad «Pergalės» kolūkio antroje laukininkystės brigadoje cukrinių runkelių derlius viršijo 300 centnerių iš ha. Gausus buvo ir kukurūzų derlius.

PERGALĖS kolūkyje gaunami gausūs ir grūdinių kultūrų derliai. Toje pačioje antroje brigadoje vidutinis grūdinių kultūrų derlingumas viršijo 18 cent iš ha. Žiemkenčių ir miežių derlius buvo dar gausesnis.

ŠIŲ visų pasiekimų laidas yra tas, kad kolūkyje gaminama daug organinių trašų. Jos išnaudojamos ūkiškai ir pagal paskirtį, nenuveina veltui. Jau kelinti metai artelėje gerai patirę šiam ne tik tie dirvų plotai, kur sodinami cukriniai runkeliai, kukurūzai, bulvės bei kitos daržovės, bet daug mėslo bei komposto tenka žiemkenčiams, grūdiniams kultūroms. O, kaip žinoma, grūdų ūkio išvystymas labai tarpiai susietas su gyvulininkyste ir visų ūkio šakų vystymu. Kada kolūkyje pagaminama daug grūdų, turima daug pašarų, pakratų, tuo pačiu gyvuliai primina daug mėslo. Toks yra «Pergalės» kolūkio žemdirbių patyrimas.

JAU kelinti metai, juodpėnuose gaunami ne gausūs kultūrų derliai. Priežastis ta, kad laukų tręsimui nenaudojamos vietinės trašos. Iš karvių žalių jau tretį metai neišvežamas mėšlas. Trečioje brigadoje, kur brigadininku dirba A. Petrulis, iš kiaulių išvežtas mėšlas, paliktas krūvoje ir neapardas. Savaimė aišku, kad šiuose plotuose gero žiemkenčių derliaus netenka laukti. Argi nenusikaltime šimtus tonų vietinių trašų paleisti vėjais?

KOLŪKIŲ VADOVAI, ŽEMĖS ŪKIO SPECIALISTAI! VISUOMET PRISIMINKITE, KAD BE VIETINIŲ TRAŠŲ NEIŠAUGINSITE GAUSAUS DERLIAUS!

MŪSŲ DEPUTATAI

Energingas žmogus

lys, „Sakalo“ kolakis rajone ne atsiliktų, bet pramautų.

Vladas Rauplys — jaunas vyras. Kiaulių fermoje jis dirba jau antrus metus. Pats jis kiaulėms pristato pašarus, pats valo, krekia, o jeigu reikia, imasi ir visų kitų darbų. Neveltui apie jį kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius Petras Kazlauskas sako:

Daug traktumų ir negeorovių „Sakalo“ kolūkyje. Mažai šiame kolūkyje pagaminama ir žemės ūkio produktų. Tačiau jeigu visi šios artelės nariai dirbtų taip, kaip dirba putatus.

— Tai mūsų pasididžiavimas!

Neseniai artelės nariai Vladą Rauplį iškėlė kandidatūrai rinkimams į Vėževišės apylinkės Tarybos deputatus.

L. ULDUKIS

Kalkininkas Juozas Povilonis

Nei dieną, nei vėliau pasklinda naktį nenutrūks ta darbas šachtinėse krosnyse. Pamaina keičia pamainą. Paraudusiais nuo karšties veidais jauni, stiprūs vyrai dega kalkes, kurios

pelne visų darbo draugų pagarba ir meilė.

Štai kodėl darbo draugai į rajono Tarybos deputatus pasiūlytą jo kandidatūrą.

K. KARAZIJA

Agronomė vadovauja brigadai

Paskutiniū laiku „Aušros“ pradžios abejojimo, ar sugėdė žengti pirmyn. Dėl to — Sugebėsi, Valerija, — didelis nuopelnas tenka ir ragino ją draugės. — Juk Valerijai Pivoriūnaitė, tu — agronomė! Retkalingi, nors ji šiame kolūkyje dar mums tokie žmonės!

neseniai dirba, bet jau spėjosi pasirodyti kaip darbšti, gu pasitikėjimą. Ją kolūkiečiai iškėlė kandidatūrai į rajono Tarybos deputatus. brigadininku, mergina iš

patiesino Valerija draugų pasitikėjimą. Ją kolūkiečiai iškėlė kandidatūrai į rajono Tarybos deputatus.

L. LAUŽIKAS

Visų gerbiamas

— Auksa rankas turi mūsų Jonast — kalba apie Joną Remeiką statybos remonto kontoros darbininkai. — Nėra darbelio, kurio jis neįveiktų... Ir tai, žinoma, tiesa.

Jonas Remeika — mechanikas kaip rata. Apie jo talentą radijo srityje žino ne tik Kupiškio miesto gyventojai, bet jo savo šaukiamas pasiekimai žinomi visame rajone. Štai kodėl jį statybos remonto kontoros darbininkai iškėlė kandidatūrai į Kupiškio miesto DŽD Tarybos deputatus.

V. MASYS

RŪSTUS KALTINIMAS KOLONIZATORIAMS

Rajono įmonėse, kolūkiuose, organizacijose vyksta darbo žmonių susirinkimai. Juose darbininkai, kolūkiečiai, inteligentai, kaip ir visi tarybiniai žmonės, dori viso pasaulio žmonės, smerkia kolonizatorius ir jų samdinius, nužudžiusius teisėtą Kongro vyriausybės ministrą, pirminką Patrį Lumumbą. Dirbantieji smerkia ne tik belgiškuosius kolonizatorius ir jų samdinius, bet ir Suvienuytųjų Nacijų Organizacijos generalinį sekretorių Dagą Hamaršeldą.

„Žudikai ir tų žudynių organizatoriai turi būti griežčiausiai nubausti!“ — toks darbo žmonių reikalavimas.

Nuotraukoje: Patris Lumumba.

MOKSLINĖ KONFERENCIJA KOLŪKYJE

Iš visų rajono kampelių į „Salamiesčio“ kolūkį suvažavo kolūkių pirmininkai, brigadininkai, žemės ūkio specialistai, kad visi drauge aptartų kai kuriuos žemės ūkio klausimus, pasidalintų darbo patyrimu, įdiegtų mokslo žinias į gamybą. Taip pat į konferenciją atsilankė svečiai. Lietuvos žemdirbystės mokslinio tyrimo Instituto mokslinis bendradarbis, žemės ūkio mokslų kandidatas drg. Vyčas paskaitė paskaitą „Linių auginimas taikant mechanizaciją“, Lietuvos žemdirbystės mokslinio tyrimo instituto vyr. mokslinis bendradarbis, žemės ūkio mokslų kandidatas drg. Kadžiulis — „Kultūrinių gyvulių racionalus naudojimas“, Veterinarijos mokslinio tyrimo instituto mokslinis bendradarbis drg. Bartinukas — „Kova su naminių gyvulių prileauglio ligomis“.

Žemės ūkio mokslų kandidatas drg. Vyčas kritikavo rajono kolūkius — „Švyturį“, „Nemuną“, „Mūsų rytojų“, „Vedrupį“ už tai, kad pasakutiniai metais šiuose kolūkiuose išauginamas negausus linių derlius. Kaip gerus linių augintojus pranešėjas paminėjo „Naujojo gyvenimo“, „Neries“, „Pirmosios vagos“ ir kitų kolūkių kolūkiečius. Taip pat pranešėjas nurodė, kad pavasarį nebe už kalnų ir kad kolūkių vadovai nepraleistų geriausių linių sėjos terminų. „Iki gegužės mėn. 25 d.“ — kalbėjo drg. Vyčas, — reikia batinai užbaigti linių sėją; tik tada galima bus gauti gausius derlius“.

Diskusijų metu pasisakė „Nemuno“ kolūkio pirminkas Vytautas Notkus, „Pergalės“ — Vylautas Skorupskis, „Ateities“ kolūkio agronomė Vanda Šidlauskaitė, „Laisvės“ kolūkio pirmininkas Stasys Vizbaras ir kiti.

— Linus mes pamiršome, nieks už juos neatsako, o juk linai — tai mūsų auksas, — kalbėjo rajono žemės ūkio inspekcijos viršininkas Petras Matusevičius. — Nepakankamai skiriame dėmesio kultūrinių pievų klausimui, daugiau reikalinga pasigaminti žaiginių.

Apibendrinamą kalbą pasakė LKP rajono komiteto sekretorius Juozas Paplauskas.

— Kiekvienas kolūkiečių kiemas turi pagaminti po dešimt žaiginių, — tokią mintį konferencijoje iškėlė LKP rajono komiteto sekretorius J. Paplauskas. — Kai turėsimė daug ir gerų pašarų, išaugs ir žemės ūkio produktų gamyba.

Kritikos susilaukė „Laisvės“, „Gegužės Pirmosios“, „Ateities“ kolūkiai, kuriuose, palyginus su praėjusių metų sausio mėnesiu, sumažėjo pieno gamyba. Toliau savo pasisakyme drg. Paplauskas taip pat ragino nedelsiant kontraktuoti veršelius, daugiau dėmesio skirti organinių trašų kaupimui.

Rajono žemės ūkio konferencija, be abejo, duos didelę naudą.

— Daugiau tokių konferencijų, — kalbėjo žemės ūkio specialistai.

Pirmame laiške aš rašiau apie tai, kaip mes išnaudojame vietinius rezervus laukų derlingumui didinti. Šiame laiške kalbėsiu apie mūsų rezervus, t. y. apie neišnaudotus „plėšinius“ gyvulininkystėje, ir ką mes darome, kad šie „plėšiniai“ būtų išnaudoti.

TSKP Centro Komiteto sausio Plenumo nemaža buvo kalbėta apie maistingųjų pašarinių kultūrų auginimą gyvuliams. Apie tai, kad naudinga bulvių pasėlius pakeisti cukriniais runkeliais, kalbėjo draugas N. Chruščiovas.

2. MŪSŲ „PLĖŠINIAI“

Todėl mes šiais metais auginsime iki 50 ha cukrinių runkelių gyvuliams pašarui. Apskaičiuota, kad jie duos tris kartus pašarinių vienetų daugiau, negu tame pačiame plote gautume pasodinę bulves.

Cukrinių runkelių auginimui mes jau pasirengėme iš rudens. Pirmos brigados brigadininkas Alfonsas Valeckas, III — Jonas Gasparyčius jau rudenį į cukrinių runkelių plotus organizavo mėslo išvežimą. O kaip žinoma, cukriniai runkeliai yra tokia kultūra, kurios derlių lemia ankstyva sėja. Todėl rudenį išvežtas mėslos greičiau perpuva, pasodinti augalai gauna daugiau maistingųjų medžiagų. Atėjus pavasarui, pačią cukrinių runkelių sėją galima atlikti žymiai anksčiau. Tad ir šiais metais mes cukrinius runkelius sėsime anksti. Kada bus galima įeiti į dirvą, mes ją nuvalkiuosime. Po to, kada tik jau bus galima sėti cukrinius runkelius, dirvą skersai išilgai gliliai iškultivuosime. Ir jeigu leis oro sąlygos, cukrinius runkelius, skirtus tiek fabrikui, tiek pašarams, stengsimės pasodinti dar balandžio mėnesio pabaigoje.

Cukrinių runkelių ankstyva sėja — tai ir yra mūsų „plėšiniai“. Pasėsi juos anksti — trečdaliu derlius padidės.

Kas nežino, kad cukrinių runkelių priežiūra reikalauja ypač daug darbo rankų. Todėl šiais metais tiek cukrinių runkelių sodinimą, tiek jų priežiūrą mechanizuosime. Cukrinius runkelius sodinsime mašinomis, specialiais purtuvais puresime jų tarpvagius. Šį darbą atliks geriausias kolūkio mechanizatorius Jonas Rasimavičius.

Žymią vietą pašarų balanse taip pat užims kukurūzai. Jais šiais metais apsėsime 74 ha. Kukurūzų sėją plotai išskirti iš rudens. Kaip parodė praktika, kukurūzų plotų patvėrimas iš rudens mėslo mūsų, sunkesnėse žemėse yra labai efektinga priemonė jų derlingumui padidinti. Todėl mes šiuo keliu ir einame. Čia taip pat yra mūsų rezervai kukurūzų derlingumo didinime.

Kolūkis iki šiol turėjo 15 ha neišnaudotų durpynų. Praėjusį rudenį šie plotai pradėti kultūrinti. Ir šiais metais į šiuos sukultūrintus durpynus pasodinsime pašar-

ŠTAI JIE — MŪSŲ REZERVAI

rinčius kopūstus. Neabejojame — gausime daug žaliųjų masės pašarams. O praėjus vienam kitiems metams, čia pasėsime daugiametės žolės. Tas mums padės sustiprinti pašarų bazę.

Pirmame laiške aš minėjau, kad neįmanoma sėkmingai vystyti gyvulininkystę, kada kolūkyje mažai pagaminama grūdų. Dar prieš porą metų pas mus buvo daroma grubi klaida, kada tokia

vertinga žemė buvo palikta negyvu. Šiais metais daroma taip. Vietoj mažai maistingų pašar-

nant gyvulių produktyvumą. Kai ūkyje yra grūdų, daug tada pagaminama ir pieno, ir mėsos.

Pas mus į pašarų gamybą įsijungė ne tik kolūkio jaunimas, bet visi kolūkiečiai. Jau praėjusiais metais, prižiūrint kukurūzus, cukrinius runkelius, gerai padirbėjo 74 metų senutė Karalina Janušauskienė, iš II brigados Antanas Janilionis ir daugelis kitų.

Šiais metais daroma taip. Vietoj mažai maistingų pašar-

GYVULININKYSTĖJE

kultūra, kaip žemė, kenčiai, teuzėmė tik apie penkiolika procentų visų pasėlių. Jau praėjusiais metais žemėkėnais kolūkyje buvo apsėta ketvirta dalis visų pasėlių ploto. Čia taip pat yra mūsų žymūs rezervai didi-

rinčių kultūrų sėsime maistingas. Vietoj avių sėsime miežius, vietoje bulvių ir pašarinių runkelių daugiau auginsime pašarui cukrinių runkelių.

BALYS ŠIMONIS

„Salamiesčio“ kolūkio pirminkininkas

KOLŪKIŲ KORESPONDENTŲ POSTAI

APIE REZERVŲ PANAUDOJIMĄ

Tiek praėjusiais, tiek ir ankstesniais metais nesisekė Midžiurino vardo kolūkio gyvulininkystės derbucioje su mėsos gamyba. Kiaulės čia būdavo laikomos mažomis grupėmis, mažai rūpinosi savo darbu ir kiaulių augintojai.

Neseniai kolūkio kiaulių fermos vedėjų pradėjo dirbti Antanas Uldukis. Jau iš pat pirmųjų dienų naujasis fermos vedėjas rūpestingai atlieka jam patikėtas pareigas, rūpinasi kiaulių augintojų darbu.

— Pirmosiomis dienomis buvo tikrai sunku, — pasakoja A. Uldukis. — Blogai, kaip sakoma, atžagariomis rankomis dirbo kiaulių šėrikas, nebuvo pašarų vežiko, nere-

REIKALAI GERĖJA

guliariai buvo pristatinėjami miltai, kiti pašarai.

Šiuo metu padėtis kiaulių fermoje gerėja, ypač ten, kur šėrikas dirba E. Kavaliauskienė. Nuolatini rūpinimasis kiaulių augintojų darbo sąlygomis, laiku pristatomi pašarai turi teigiamą reikšmę. Tiek fermos vedėjui A. Uldukiui, tiek kolūkio valdybai reikia imtis visų priemonių, kad jau artimiausiu leiku kiaulės būtų auginamos grupiniu būdu. Tik šis pažangus kiaulių auginimo metodas padės kolūkiui išbristi iš atsilikimo, lygiuotis su pirmavieniais rajono kolūkais kiaulienos gamyboje.

N. GALDIKAITĖ
V. SAVIČIUS

TRAŠŲ YRA — TAUSOKIME JAS

Gerokai atsilieka nuo pirmavienčių rajono kolūkių „Pyvesos“ kolūkio kiaulių augintojai. Kiaulės čia auginamos mažomis grupėmis, garduose šlopija, daug mėslo, sulūžę gardai. Ypač bloga padėtis, kur kiaules augina šėrikas O. Stenčikienė. Kai tokia padėtis kiulidėse, kiaulienos, žinoma, nėra ko daug tikėtis. O svarbiausia — šiai formai vadovauja žemės ūkio specialistas — zootechnikas B. Kelmaitis.

Koista, kad B. Kelmaitis

SĖJAI PASIRUOŠTA

Pilnai paruošti grūdai pavasario sėjai „Skudinio“ kolūkio IV laukininkystės brigadoje. Čia didžiausias nuopelnas tenka priekirti stropiam sandėlininkui P. Vaitiekūnui. Valant grūdus, ruošiant juos pavasario sė-

jai, kruopščiai padirbėjo A. Gudas, E. Paberlytė, E. Mackevičiūtė ir kiti IV brigados kolūkiečiai. Pirmavienčių pavyzdžiu reikėtų pasekti ir trečios brigados nariams, kur sandėlininku dirba A. Petrulis. Šioje brigadoje sėklos dar neparuoštos sėjai.

K. SABULIS

Praėjusiais metais „Ateities“ kolūkio verselių augintoja Julė Žiarauskiene visuomeninės bandos pildymui bei mėsai išaugino 40 verselių. Ir šiais metais šaunioji verselių augintoja prižiūri tiek pat verselių. Malonu žiūrėti į jos auginamus gyvulus! Kiekvieno verselio paros priesvoris siekia iki 850 gramų.

Nėra abejonės, kad šaunioji Julė TSKP XXII suvažiavimą sutiks su naujais, dar didesniais gamybiniais laimėjimais.

J. Pagžlio nuotr.

Profesų gyvenimas

KLaidos NEBESIKARTOS

Pasibaigus rajono profsąjunginės organizacijos ataskaitiniam susirinkimams, profsąjunginėse grupėse, vietiniuose komitetuose pasikeitė dalis grupių, komitetų pirminkų.

Profsąjunginių organizacijų uždaviniai, pareigos — labai svarbios, tampriai susietos su darbininkų, tarnautojų buvimu, gyvenimu, darbu. Tačiau eilės vietinių profsąjunginių komitetų darbe, kaip rajono statybos re-

monto kontoros, kur pirminku dirba A. Naujikas, rajonprofsąjungos — S. Diržys, miškų ūkio — A. Šeštakas, pasitaikė grubių darbo tvarkos pažeidimų. Minėtų įstaigų vadovai, administracija nederina savo darbo su vietiniais profsąjunginiais komitetais, darbininkai priimami, atleidžiami, perkeliama iš vieno darbo į kitą be vietinių komitetų sutikimo ir net žinios. O tai — neteisėta, prasižengimas.

Kad panašios klai-

dos nebesikartotų, neseniai įvyko profsąjungos vietinių komitetų pirminkams seminaras, kuriame plačiai buvo išnagrinėta įmonėse, įstaigose, gamyklose dirbančių žmonių pareigos ir teisės, įvairūs ginčų, darbo tvarkos klausimai. Susirinkime seminare dalyvavo ir įmonių, įstaigų vadovai. Konsultaciniais klausimais susirinkusiems išsamiai kalbėjo drg. drg. Jankauskienė, Padegimas ir kt.

K. VALAITIS

Aktualu, įdomu

linuosius du mėnesius suorganizuoti net 4 saviveiklininkų koncertai. Visai baigiamą paruošti K. Sajos 5 veiksmų komedija „Lažybos“. „Džiugu, kad į saviveiklininkų gretas įsijungė tokios stiprios jėgos, saviveiklos veteranai, kaip R. Daunoravičienė ir J. Daunoravičius. Sveikiname ir K. Stuką, Romą ir Viktorą Zukauskus, žengiančius pirmuosius žingsnius scenoje.“ — užbaigiamas straipsnis.

Sienlaikraštyje skiriama vietos ir kolūkio mechanizatoriams. Skyrelyje „Remonte“ nušviečiama kolūkio technikos remonto eiga. Gerai traktorinė brigada vadovauja brigadininkas komunistas D. Užtupas. Baigiamas remontuoti pasuklinis, vairuojamas traktorininko Algio Jonušausko, traktorius. Mechanizatorių P. Jokubonio, A. Vanago traktoriai pilnai paruošti darbams.

Po rubrika „Skaitytojai apie religiją“ straipsnyje „Kodėl netikėti?“ pasisako D. Užtupas. Sveikintina, kad sienlaikraštis aiškina kolūkiečiams religijos žałą, jos dviveidžiškumą.

Įdomus ir paskutinis skyrelis „Ar žinau kas?“, kuriame pateikiami klausimai, kas neskaito knygų, neprenumeruoja spaudos, mėgsta atėti į jaunimo vakarus, „pakėlęs temperatūrą iki 40 laipsnių“. Į šiuos klausimus atsakymai bus parašyti sekančiuose sienlaikraščio numeruose.

Užsukus į „Lėvens“ kolūkio biblioteką, kiekvieno akį patraukia gražus, skoningai apipavidalintas sienlaikraštis „VARDAN TAIKOS“. Aktualu, įdomu čia taip pat medžiaga. Jaučiasi, kad redkolegija turi suteikusi platų aktyvą, kuris reguliariai pateikia įdomią medžiagą, pasiūlo naujovių redkolegijos darbe.

Vedamajame straipsnyje „2 - uosius septynmečio metus užbaigus“, konkrečiai rašoma, kas padaryta praėjusiais metais „Lėvens“ kolūkyje, kad būtų pagaminama vis daugiau ir pigesnių žemės ūkio produktų. Čia rašoma, kad kolūkyje žengtas tam tikras žingsnis pirmyn. Bet kolūkyje yra nemaža ir trūkumų, neįvykdyti prisiimtųjų socialistinių įsipareigojimų. Pagyrimo sienlaikraštyje susilaukė geriausios kolūkio karvių melžėjos Alma Latvėnaitė, Emilija Noreikienė. Mažesni laimėjimai kolūkyje pasiekti mėsos, ypač kaulienos, gamyboje.

Straipsnyje „Mūsų saviveikloje“ rašoma, kad kolūkyje žymiai pagerėjo kultūrinis darbas. Per pasku-

IŠ JŲ YRA KO PASIMOKYTI

Tėvas ir sūnus Glemžos

Jau dešimt metų, kai „Alizavos“ kolūkyje kiauulių šėrikas dirba Jonas Glemža. Jo prižiūrimos kiauulės — pačios produktyviausios, pačios gražiausios. Štai dėl ko kolūkio valdyboje apie jį taip kalbama:

— Kad taip daugiau tokių darbščių žmonių kolūkyje... Kai nebuvo patalpų, visuomeninės kiauulės Glemža šėrė savo namuose. Tiek veislinės kiauulės, tiek ir vienkartinės, nuolat stropiai prižiūrimos Glemžos ir jo žmonos, duodavo gerą produkciją.

Prieš porą metų kolūkyje pastatyta nauja tipinė kiauulidė. Nors nuo Jono Glemžos namų ji gana tolokai, tačiau tai nesutrukdo darbščiam kiauulininkui būti fermoje pirmuoju. Pats jis prisiverža pašarų, pats pakreikia, radęs laisvą valandėlę, padeda kitiems savo bendradarbiams. Tai, žiūrėk, motorą paleidžia, tai vėl šutintuvą kuria. Visoki jį darbas žino ir moka!

Neseniai jam kolūkio valdyba (kadangi kiauulių fermoje jau stoka vietos) pasiūlė pasilimti dalį paršelių auginti kitose patalpose.

— O žinot ką, galiu... Norėsiu, manau, išvešiu ir tai, — sutiko šypsodamasis kiauulių šėrikas.

Tokiu būdu Jonas Glemža dabar dirba per dvi vietas. Ne tik fermoje, bet ir papildomose patalpose augina 50 paršelių.

— Reikia valstybei kiauulienos, už tai ir dirbu... O

be to, nesinori nusileisti amerikoniui, — sako Glemža. Vis dažniau ir dažniau senajam kiauulių šėrikui į pagalbą ateina ir šešiolikmetis sūnus Vytautas.

Sutikdama TSKP XXII suvažiavimą, Glemžų šeima pasistūjo dėl visos jėgos ir sugebėjimų, kad dar labiau pakiltų kolūkio ekonomika, suklestėtų gyvenimas.

V. KARPIS

Jaunas komunistas

Grįžęs iš Tarybinės Armijos, Vilijus Ridikas nieiškojo lengvos duonos, bet jau iš pirmų dienų pareiškė norą dirbti gamyboje.

— Komjaunuolis turi eiti ten, kur sunkiausia, — kalbėjo jis.

Jaunas, energingas vaikinai, neturėdamas jokios specialybės, greitai laiku tapo betonuotoju. Sunku dabar mieste rasti naują gyvenamąjį namą, kad jį savo kilnios širdies nebūtų įdėjęs šis jaunas vyras. Tačiau ne tik tiesioginiu savo darbu statybos-remonto kontoroje žinomas Vilijus Ridikas — jis geras ir visuomenininkas.

Neseniai komjaunuolis Vilijus Ridikas su savo darbo draugais Algiju Naujiku, Povilu Červoniku buvo priimti kandidatais į TSKP narius. Šiuo metu neseniai įsikūrusioje statybos-remonto kontoros pirminėje partinėje organizacijoje yra 8 komunistai.

V. MASILIONIS

Partinės organizacijos sekretorius

Nėra tuščių dienų

Gerai prisimena Janina savo paskutiniuosius mokslo metus vidurinėje mokykloje. Kaip ji tada norėjo kuo greičiau užbaigti mokyklą, savo darbu prisidėti prie naujo, geriausio mūsų gyvenimo kūrimo.

Ir štai ji — „Tarybinio pirmūno“ kolūkio bibliotekos vedėja. Nuo ko pradėti? Darbas apleistas, maža skaitytojų, užmiršta saviveikla...

Vieną dieną su glėbeliu knygų mergaitė pasirodė kolūkio laukuose. Užėjo pas vieną kitą kolūkietį, o knygos taip tik ir tirpsta.

— Ačiū, dukrele, — džiaugėsi kolūkietis J. Devaikiš.

— Pats taip vis ir neprisitaikiau užsukti. Tai vis laiko nėra, tai vėl kas sutrukdo, o knygą mėgstu...

Didelį džiaugsmą — knygą ji atnešė ir į J. Valecko, J. Kalainos namus. O dabar jau retai kolūkyje rasi namą, kuriame neskaitytų knygų. Daug širdies ir darbo jaunoji bibliotekos vedėja įdėjo platinant spaudą. Dramos mėgėjai, vadovaujami bibliotekos vedėjos, šiuo metu stato pjesę, kurią greitai laiku parodys kolūkiečiams. Pati bibliotekos vedėja studijuoja neakivaizdinio būdu bibliotekininkystę.

— Norint mokytis, padėti kitiems, pirmiausia pats privalai turėti daug žinių, — sako bibliotekos vedėja Janina Dragūnaitė.

A. BRAZYTĖ

APIE PASKAITINĮ DARBĄ

Kupiškio kultūros namuose įvyko politinių ir mokslinių žinių sklaidimo draugijos skyriaus ataskaitinis susirinkimas. Pranešimą apie šio skyriaus darbą padarė drg. Algis Daukantas.

— Tam tikrą darbą, vystant ir gerinant partinę propagandą, nuveikė ir LTSR politinių ir mokslinių žinių sklaidimo draugijos Kupiškio skyrius, — Taip pat nepatenkinamai kalbėjo pranešėjas. — Per 1960 metus draugijos nariai perskaitė 964 paskaitas ir pranešimus. Reikšmingų laimėjimų pasiekė švietimo darbuotojai. Vienas iš aktyviausių draugijos ateistinės sekcijos narių LTSR nusipelnęs mokytojas Kazys Pajarskas buvo išrinktas I respublikinio mokytojų suvažiavimo delegatu ir apdovanotas Lenino ordinu. Taip pat aktyvios paskaitininkės — Subačiaus vidurinės mokyklos direktorė Ona Užtupaitė, Kupiškio VI Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos direktorė Sofija Vyšniauskienė mokytojų suvažiavimo programa apdovanotos ordinais ir medaliais. Didelį kultūrinį darbą atlieka kultūros namų, klubų, skaityklų bei bibliotekų darbuotojai.

Savo pranešime drg. A. Daukantas pabrėžė tai, kad 252 šio skyriaus nariai nuveikė nemažą darbą, bet galėjo padaryti ir dar daugiau. Vykdamas Partijos ir Vyriausybės nurodymus dėl tolimesnio žemės ūkio patalimavimo, labai atsakingas vaidmuo tenka žemės ūkio sekcijai. Deja, ši sekcija dar nepakankamai dirbo mokslinė-ateistinė sekcija. Jeigu paskiri jos nariai drg. drg. K. Pajarskas ir P. Striupas aktyviai dalyvavo mokslinė-ateistinėje propagandoje, tai dauguma kitų, ypač gydytojai, nusišalino nuo jiems patikėto darbo.

— Daugiausiai padirbėjo politinių-visuomeninių mokslų sekcija, — pabrėžė savo išsamiaame pranešime drg. A. Daukantas. — Sekcijos nariai perskaitė net 565 paskaitas. Taip pat gerai dirba drg. A. Grižo vadovaujamas Kupiškio liaudies kultūros universitetas.

Kaip teigė pranešėjas, geriausiai šiuo metu kaimo vietovėse dirba Norianų, Didžpradelių, Subačiaus, Antasavos lektorių grupės. Norianų kaimo lektorių grupei priklauso 19 lektorių, jų tarpe yra 13 mokytojų, trys žemės ūkio specialistai, du medicinos darbuotojai ir kt. Negausios narių skaičiumi iki šiol dar yra Virbališkių, Varaniškių, Maksyčių, Vaduvų kaimo lektorių grupės.

Po pranešimo pasisakė drg. drg. S. Vyšniauskienė, V. Karūza, O. Užtupaitė, P. Aukštikalnis, J. Kirkilas ir kiti. Pasisakiusieji kalbėjo apie tos ar kitos lektorių grupės pasiekimus, laimėjimus, kritikavo dar pasitaikančius trūkumus, nurodė kai kurias valdybos klaidas.

J. PETRONIS

Gerai prižiūri visuomenines karves jauniausia „NEMUNO“ kolūkio karvių melžėja Janina Brazdžiūnaitė. Nors ji pradėjo dirbti tik šiais, trečiaisiais septynmečio metais, tačiau, sekama Onos Purkėnienės ir Danutės Matekonytės pavyzdžiu, kasdien pasiekia vis geresnių rezultatų.

F. LAUCIUS

Neblogai dirbo ŠEPETOS durpių-kraiko gamyklos parduotuvės vedėja Julija Baroniene.

— Dažniau ją rasi pas Praną Melniką, negu parduotuvėje, — šiandien kalba darbininkai apie Baroniene. O tai, reikia pripažinti, tiesa. Pas Melniką nei diena, nei naktį nesibaigia girtuokliavimai, pamirštas darbas.

P. KOVAITĖ

„PIRMŪNO“ kolūkyje pernai nudrenuota 88 ha dirvų. Šiais metais Kupiškio MMS drenuotojai numato nudrenuoti dar 32 ha. Bet drenažo vamzdeliai iš rudens išmėtyti po laukus, dabar prišalę prie žemės. Ne geresnė padėtis ir ten, kur drenažo vamzdeliai sukruti į krūvelės: jie apsnigti, o kai būna atlydys arba lietus, po to šaltis, vargu ar pusė vamzdelių liks sveikų. Kolūkio valdyba vamzdelių apdengimui išskyrė atitinkamą kiekį šiaudų, tačiau darbų vykdytojas Aloyzas Kaulis juos „pamiršo“.

J. LAURINAITIS

— Jei ir toliau taip taupyti pašarus, tai pavasarį neliks šiaudelių net ir dantims išskrapštyti, — dažnai prime-

na „ŽALGIRIO“ kolūkio pašarų sandėlininkas Bronius Jasūnas kolūkiečiams. Tikrai blogi reikalai čia. Visi keliai, kuriais vežami pašarai, nukloti šiaudais.

A. KRIAUKA

Sidautui Glemžai dar tik septyniolika metų, tačiau darbe jis visur pirmutinis. Neveltui brigadininkas Bronius Medelinskas kalba: „Sidauto nekeisčiau net į du vyrus“.

J. SPYGLYS

„Alizavos“ kolūkis

Daug kolūkiečių lankosi „SALAMIESČIO“ kolūkio bibliotekoje. Ypačingai čia gausu jaunimo, aktyviai veikia dramų būrelis. Neseniai kolūkiečiams buvo parodyta vieno veiksmo drama „Natalijos Zotosovos moralė“. O su trijų veiksmų tragedija „Tėvų klaidos“ saviuoklininkai lankėsi Biržų rajono Černiachovskio vardo kolūkyje. Dramos būreliui vadovauja bibliotekos vedėja A. Bartaševičienė.

A. BERŽINIENĖ

Kultūrinio gyvenimo KRONIKA

Kodėl mus pamiršote?

Neseniai rajono laikraštyje „Stalino keliu“ buvo atspausdinta žinutė apie verdantį darbą Alizavos kultūros namuose. Teisingai. Čia kas vakarą skamba choristų balsai, repetuoja kaimo kapela, ruošiasi ir dramos mėgėjai. Visa tai labai malonu girdėti. Mūsų kultūros namų darbu tikriausiai patenkinti ir rajono kultūros skyriaus darbuotojai.

Tačiau mes, alizaviečiai, nepatenkinti apylinkės Tarybos darbu. Ar jie žino, kokiomis sąlygomis dirba mūsų saviveiklininkai? Ar žino, kad repeticijų metu sėdi žmonės, apsilvę kailiniais? Be abejo, žino.

Kai kas gali pasakyti, jog rūpinamasi, daug kalbama, kai kas ir daroma. Taip šnekama jau keleri metai, o prieš dvejus metus ir pamatai naujiems kultūros namams išlieti. Tai ir viskas. Net už grindų sudėjimą apylinkės Taryba nesugeba gauti lėšų ir apmokėti darbininkams. Taip toliau tęstis negali. Mūsų jauniems nori linksmi gyventi, kupinas energijos, noro dirbti ir linksmintis, tad sudarykime ir tinkamas sąlygas, kad kultūros namai taptų kultūros židiniu tikra to žodžio prasme.

Dar noriu priminti, kad mes, Alizavos jauniems, sužinoję kultūros skyriaus ketinimus ir tiesiog primygtinus reikalavimus perkelti meno vadovą K. Savicką į Šimonių kultūros namus, re tik praėme, bet ir reikalaujame palikti jį dirbti mūsų kultūros namuose. Kodėl Alizavoje negali dirbti puikūs, energingi žmonės, kokių yra K. Savickas?

IRENA BALTRUKĖNAITĖ

Alizavos vidurinės mokyklos mokytoja

Biržų pionierių ir moksleivių namuose nuo praėjusių metų veikia lėlių teatras.

Dabar jaunieji aktoriai repetuoja „Oželį“ ir „Stebuklingą lazdelę“.

Nuotraukoje: jaunosios aktorės Zita Andrijauskaitė ir Alma Kliūtė repetacijos metu. M. Baranauskas (ELTOS) nuotr.

MŪSŲ MEDŽIAGOS REIDAKAIS

„NEPAMAINOMAS BRIGADININKAS“

„Stalino keliu“ laikraščio praėjusių metų gruodžio 24 d. numeryje taip pavadinama straipsnyje buvo kritikuotas „Sviesos“ kolūkio brigadininkas P. Laužikas už blogą vadovavimą brigadai, nesirūpinimą visuomeniniais reikalais. Žemės ūkio inspekcijos vyr. agronomė M. Saitkauskaitė praneša redakcijai, jog faktai atitinka tikrovę. Brigadininkas P. Laužikas atleistas iš pareigų.

„GERI ŠEIMININKAI TAIP NEDARO“

Taip pavadintas straipsnis kolūkio brigadininkas A. nelis buvo atspausdintas Mlekevičiū. „Stalino keliu“ laikraščio 15 rajono žemės ūkio inspekcijos gautame atsakinyje. Už nesirūpinimą reikalo rašoma, jog dabar brigados nariai paliktus laukus tikuotas „Mūsų rytojams“ pašarus tvarko ir naudoja.

SOCIALISTINIO TEISĖTUMO SARGYBOJE

Ivyko Puožo apylinkės DŽDT deputatų sesija, kurios metu buvo svarstomas socialistinio teisėtumo sustiprinimo klausimas Puožo apylinkėje. Pranešimą padarė rajono prokuroro padėjėjas Algis Gilaudenis. Pranešėjas pažymėjo, kad dar pasitaiko faktų, kada pažeidžiamos socialistinio teisėtumo normos, iškra-

pomi tarybinių įstatymų, neteislingai baudžiami kolūkiečiai pinigėmis baudomis.

Diskusijose kalbėjo V. Oleškevičius, J. Gromakovas ir kt. pažymėjo, kad, stiprinant socialistinį teisėtumą, daugiau reikia remtis visuomene, liaudies draugovėmis, draugiškais teismais, sudaryti nepakenčiamą atmosferą dar pasireiškiantiems įvairaus plauko veltėdžiams, dykinėtojams, gyvenantiems kitų darbo sąskaita.

Išrinkta nuolatinė komisija socialistinio teisėtumo palaikymui apylinkėje.

R. KASMAUSKAS

KELIOMIS EILUTĖMIS

Daug vargo buržuazijos metais patyrė M. Einoris, vargdamas mažame savo žemės sklypelyje. Tarybų valdžios metais jis vienas pirmųjų pareiškė norą įstoti į kolūkį. Čia jis dirbo negailėdamas jėgų, tvirtai tikėdamas šviesa rytdieną.

Šiandieną M. Einoris jau senukas. Tačiau be visuomeninio darbo gyventi negali. Jis tvarko kolūkio kontorą, traktorininkams, šoferiams išdavinėja kurg.

R. VAIVADA

„Žadeikių“ kolūkis

*

Neseniai „Žadeikių“ kolūkio nariai patikėjo P. Gokui brigadininko pareigas. Ir neapsiriko. P. Gokus sumaniai organizuoja ūkinius darbus, kiekvieną dieną lankosi kolūkio kontoroje, tariasi su pirminkininku, iš anksto kolūkiečiams praneša apie būsimus darbus.

K. BALTAITIS

*

Patenkinti rajono statybosremontu kontoros darbininkai šoferių Broniaus Bliokos ir Broniaus Dugno darbu. Jie kasdien viršija krovinių pervežimo užduotis, gerai prižiūri mašinas, taupo kurg, tepalus.

J. JONUŠYTĖ

*

Rūpestingai atlieka pasirinktą darbą „Šetekšnos“ kolūkio vet. sanitaras S. Lapelis. Nebūna tokios dienos, kad Lapelis net po keletą kartų neapsilankytų fermose. Jau ne kartą jis išgelbėjo gyvulius nuo kritimo.

— Gara dirbti, kai žinai, kad, apsirgus gyvuliui, neriešė ieškoti vėtsanitaro, — kalba gyvulininkystės darbuotojai.

P. BINKYS

*

— Jei mūsų galvijų fermoje niekada netrukta pašarų, tai ačiū reikia sakyti tik vežikui Povilui Jonušui, — dažnai su pagarba apie Jonušį kalba galvijų fermos vedėja Stasė Trumpickienė. — Jonušys spėja visur: jis ir pieną kasdien veža į pieninę, laikui prištato ir pašarus.

A. KRIAUKA

„Žalgirio“ kolūkis

STALINO KELIU

4psl. 1961 m. vasario 18 d.

SPORTAS

• JIE — „Stalino keliu“ laikraščio pereinamosios taurės

ŠIMONYSE — LIAUDIES KULTŪROS UNIVERSITETAS

Šimonyse, M. Melnikaitės vardo kolūkio centre, vasario 4 d. atidarytas liaudies kultūros universitetas, kurio atidarymas susilaukė didelio kolūkiečių pritarimo. Liaudies kultūros universitetą atidarė Šimonių vidurinės mokyklos direktorius Povilas Zulonas. Jis — ir liaudies kultūros universiteto direktorius.

Ivyko pirmieji užsiėmimai. Pirmąją paskaitą apie literatūros žanrus ir sroves skaitė mokytoja R. Valcekauskaitė. Po paskaitos buvo parodytas meninis kinofilmas.

J. TUSKYTĖ

N. GALDIKAITĖ

SUBAČIAUS SAVIVEIKLININKAI GASTROLĖSE

Laisvalaikiais į „Tarybinio pirmūno“ kolūkio salę dažnai renkasi jaunimas, pagyvenę kolūkiečiai. Aktyviai čia dirba kolūkio saviveiklininkai, ypatingai dramos mėgėjai.

Karštų plojimų neseniai susilaukė kolūkio saviveiklininkai, parodę savo artelės nariams, kaimyninių kolūkiečių kolūkiečiams vieno veiksmo komediją „Piršliai“. Gerai savo roles atliko Bakšėnų pradinės mokyklos mokytoja D. Raščiūtė, „Tarybinio pirmūno“ kolūkio agronomas A. Vidugiris ir kt. Po vaidinimo ilgai kolūkiečius linksmino pamėgti muzikantai R. Rasimavičius ir P. Dragūnas.

V. VALEIKIS

V. JUOŽENAS

Neseniai Šimonių kultūros namuose įvyko vavėiklininkai, parodę savo trijų veiksmų šešių paviųslų dramą „Vandens vaidino Subačiaus kultūros namų saviveiklininkai. Spektaklis praėjo su dideliu pasisekimu.

Subatiečių — saviveiklininkų padirbta nemažai. Jie tikisi, kad greitai laiku su atsakomuoju koncertu arba veikalu pas juos atsilankys ir šimoničiai. Juk jie irgi dirba.

J. ZILYTĖ

NUGALĖTOJAI

*

*

JONAS PAURYŠ

VIDAS ŠAMŠONAS

Prieš kurį laiką Kupiškio VI. Rekašiaus vardo vidurinėje mokykloje vyko rajono laikraščio „Stalino keliu“ pereinamosios taurės krepšinio vyrų ir moterų varžybos. Jose labai gerai pasirodė VI. Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos krepšininkei — mokytojo Kazio Dubinsko auklėtiniai.

Tiek mokyklos krepšininke, tiek ir krepšininkei šiose varžybose buvo stipraus. Jiems ir atiteko rajono laikraščio „Stalino keliu“ pereinamosios krepšinio taurės.

Komandos treneris KAZYS DUBINSKAS

Komandos kapitonas EDVARDAS JURKŠTAS

ROLANDAS DAUKŠA

VYTAUTAS LINARTAS

AUDRONIUS ŠAMŠONAS

EGIDIJUS SAMULIONIS

Redaktorius S. ZAUKA

„Pritrūkome žibalo...“

Neretai virš tankių krūmokšnių, esančių netoli Rozalinos kaimo, pasirodo melsvas dūmelis. Ypatingai gražiai jis vingiuoja aukštyn esant giedriam, šaltam orui. Jei tokio metu užsuktume pas šio kaimo gyventojus Juozą Gurinavičių, Antaną Šerelį ir Antaną Burkauską, jų namuose nestumtume. O žmonos ar kiti šių šeimų nariai atsakytų maždaug taip:

— Manasis štandieną Kupiškėje. Greit negrįš...

— Mūsų šis išvažiuo malkų į mišką...

— Pritrūkome žibalo, tai ir išsiunčiau savąjį...

Kartą pas Juozą Gurinavičių atsilankė rajono milicijos skyriaus darbuotojai. Tą dieną virš krūmokšnių nerūko melsvas dūmelis, o ir pats Gurinavičius buvo namuose. Vadinas, „žibalo“ jau apsirūpinta. Tačiau kaip nustebė milicijos dar-

buotojai, kai vietoje žibalo rado net dvyliką puslitrinių bonkų su naminės degtinės „aromatu“. Kai kuriuose iš jų dar buvo ir drumzlinio skysčio, kuris, be charakteringo naminei degtinei tvaiko, dar atsidavė ir dūmais.

— Negalvokite, draugai, kad tai mano darbas. Gink dieve nuo šios smarvės. Pas sūnų ir dukrą sekmdienį buvo draugų. Pašoko, pasilinksmino jie čia, o kaip šias bonkas paliko — nei nepastebėjau, — lapės gudrumu teisinosi degtindaris.

Tačiau aktyvus „Vedruolio“ kolūkio draugovinė, sąžiningi kolūkiečiai padėjo galutinai demaskuoti degtindarį. Neliko pamiršti ir Gurinavičiaus padėjėjų — Antanas Šerelis ir Antanas Burkauskas. Šie degtindariai perduoti draugiškam kolūkiečių teismui.

J. LAŠAKAUSKAS

Milicijos vyr. leitenantas

REGISTRUOJA SANTUOKĄ

Santuokos numatomas įregistruoti 1961 m. vasario 25 d.

Juknevičius Gediminas, Aleksas s., gimęs 1933 m., gyv. Kupiškio raj., Aukštųjų km., su Navarskaite Maryle, Jono d., gimusia 1930 m., gyv. Kupiškio raj., Aukštųjų km.

Velverys Bronius, Petro s., gimęs 1937 m., gyv. Kupiškio raj., Puknių km., su Tučiute Sofija, Kazio d., gimusia 1935 m., gyv. Kupiškio raj., Šerelių km.

Pakštas Gintautas, Juozo s., gimęs 1935 m., gyv. Kupiškio m., Greifenbergerio g-vėje Nr. 13, su Urbonavičiute Janina, Jurgio d., gimusia 1935 m., gyv. Kupiškio m., Greifenbergerio g-vėje Nr. 13.

Pirmadienį, vasario 20 d. 19 val. KULTŪROS UNIVERSITETE (k. t. „Aukšras“ patalpose): 1. Paskaita „MŪŠŲ ŠALIS PO SEPTYNMETČIO“ (paskaitininkas Julius Ulba). 2. Meninis kinofilmas. Dalyvauja visuomeninių-politinių mokslų fakulteto klausytojai.

Paroduodamas gyvenamasis namas ir kiti ūkiniai pastatai. Krepšinio adresas: Jurgis Stukas, Puknių kaimas, Adomynės apylinkė.